Мовознавство

УДК 81’ 42:81’38:[821.111(73)-1.09"20"]
DOI https://doi.org/10.29038/2304-9383.2026-41.mag

Віталій Магмет·

Ліричний наратив із позиції мультимодального підходу в поезії Р. Фроста

У статті здійснено комплексний аналіз ліричного наративу в сучасній американській поезії з позицій мультимодального підходу на матеріалі поетичного дискурсу Р. Фроста. На основі праць сучасних вітчизняних і зарубіжних дослідників у контексті комплексного осмислення понять «дискурс», «поетичний дискурс» та «ліричне Я» з’ясовано специфіку ліричного наративу як інтегративної категорії, що поєднує когнітивні, семіотичні та лінгвістичні параметри тексту. Засоби вираження ліричного наративу здатні розгортатися як експліцитно (через мозаїзацію особових і присвійних займенників першої особи, дієслівних форм та синтаксичних конструкцій), так й імпліцитно (через метафоричні та метонімічні моделі, емотивно марковану лексику, повтори, антитези, епітети та інші стилістичні засоби). **Мета** дослідження – здійснити комплексний аналіз механізмів формування ліричного наративу в сучасній американській поезії та в поетичному дискурсі Р. Фроста з позицій мультимодального і когнітивно-дискурсивного підходів; окремим фокусом – дослідження способів репрезентації ліричного «Я» завдяки взаємодії вербальних, візуальних, аудіальних і концептуально-метафоричних засобів. **Методи.** Здійснений аналіз ґрунтується на дослідженні функціювання текстової модальності у структурі ліричного наративу. Текстову модальність схарактеризовано в граматичній і комунікативно-прагматичній площинах. Застосовано семантичний, когнітивно-дискурсивний і комунікативно-прагматичний аналізи, метод філологічної інтерпретації, а також прийоми лінгвостилістичного й мультимодального аналізу. Такий підхід забезпечив цілісність текстотворення з акцентуванням на семантичному, когнітивно-дискурсивному та комунікативно-прагматичному аспектах філологічної інтерпретації тексту. **Результати.** У дослідженні продемонстровано, що в межах мультимодального підходу ліричний наратив постає як поліфонічна система. Така цілісна структура поєднує вербальні й невербальні коди, що уможливлює динаміку багатовимірного художнього змісту. Установлено, що авторська модальність у ліричному наративі Р. Фроста переважно має імпліцитний характер, тоді як на передній план виходить модальність ліричного суб’єкта, що формує інтерпретаційне поле тексту. Ліричне «Я» постає когнітивною точкою сприйняття, через яку структурується досвід взаємодії людини з природою та

· © Магмет В., 2026
ISSN 2304-9383 eISSN 2708-1060
Стаття поширюється на умовах лізензії CC BY 4.0

екзистенційним простором. У сучасній американській поезії ліричному наративу властиві динамічність, фрагментарність і когнітивна насиченість. **Висновки.** Запропонований комплексний мультидисциплінарний аналіз із застосуванням мультимодального підходу відкриває нові перспективи для дослідження мовних механізмів формування художнього сенсу в ліричному дискурсі.

Ключові слова: ліричний наратив, мультимодальний підхід, поетичний дискурс, ліричне «Я», текстова модальність, концептуальна метафора, імпліцитний психологізм, поезія Р. Фроста.

Вступ

Сучасна лінгвістика позначена посиленою увагою до функціонально-семантичної та комунікативно-прагматичної організації художнього тексту. Це зумовлює зростання інтересу до наративного підходу як інструменту виявлення механізмів формування смислу. Особливого значення в межах цього підходу набуває аналіз поетичного дискурсу. Як складний і багаторівневий феномен, поетичний дискурс ґрунтується на взаємодії лінгвістичного, когнітивного та прагматичного планів. У цьому контексті сучасна американська поезія XX–XXI ст., що активно послуговується мультимодальними засобами, демонструє відхід від традиційних форм і розширення поетичного вираження.

Попри значне теоретичне обґрунтування наратології у працях (Barthes, 2007; Genette, 1997; Greimas, 1976; Lakoff & Johnson, 2008; Schmid, 2010), питання функціювання ліричного наративу в умовах мультимодальності залишається недостатньо розробленим. У традиційному вимірі ліричний текст здебільшого аналізували крізь призму вираження емоційного стану суб'єкта, тоді як у сучасних наукових студіях його розглядають як специфічну форму наративу, що відзначається фрагментованістю, суб'єктивністю та когнітивно насиченою моделлю досвіду, реалізованою через лінгвістичні та екстралінгвістичні ресурси (Бєлєхова & Цапів, 2021).

З огляду на це особливо доцільним постає розгляд можливостей формування ліричного наративу в сучасній американській поезії як на рівні вербального тексту, так і через взаємодію різних модальностей. Зважаючи на наведене, необхідною є мультидисциплінарна перспектива із залученням положень когнітивної лінгвістики, зокрема теорії концептуальної метафори (Lakoff & Johnson, 2008), яка уможливлює інтерпретацію метафори як базового механізму структурування досвіду та формування ліричного наративу.

Аналіз останніх досліджень засвідчує, що одним з актуальних напрямів сучасної лінгвістики є вивчення функціонально-семантичної та комунікативно-прагматичної організації художнього тексту. У

цьому контексті наратологія постає як міждисциплінарна галузь, сформована внаслідок осмислення наративу як складноорганізованого феномену (Schmid, 2010). У науковій парадигмі останніх років відбулася переорієнтація на лінгвістичний і когнітивний аспекти наративу, що зумовило формування лінгвонаратології як окремого напряму досліджень (Batsevych, 2023). У межах цього підходу Р. Савчук (2021: 170) розглядає наратив як спосіб організації досвіду та його мовної репрезентації, де провідним постає аналіз механізмів інтерпретації смислу адресатом.

Паралельно з означеними тенденціями розвивається теорія дискурсу, що тлумачить дискурс як складне комунікативне явище, в якому поєднуються мовні та позамовні чинники, як-от соціокультурний контекст, когнітивні структури та прагматичні настанови комунікантів (Герасименко, 2021). У межах сучасної лінгвістики поетичний дискурс інтерпретують як багатовимірну систему, що інтегрує лінгвістичний, лінгвокогнітивний і лінгвопрагматичний плани, де мовні засоби автора репрезентують формальний рівень тексту, когнітивні механізми забезпечують його осмислення, а прагматичний аспект визначає комунікативну спрямованість поетичного висловлення. У цьому контексті вагомими є дослідження українських учених, зокрема А. Цапів і О. Ставенко (2025: 33), які трактують поетичний дискурс як когнітивно зумовлену діяльність, спрямовану на моделювання внутрішнього світу мовної особистості.

Водночас у сучасних розвідках недостатньо уваги приділено аналізу ліричного наративу як специфічної форми поетичного дискурсу. Тому актуальним постає вивчення цього явища з позицій мультимодального підходу. Отже, проблема функціювання ліричного наративу в сучасній американській поезії, зокрема з урахуванням мультимодальності як основного механізму текстотворення, потребує подальшого комплексного дослідження.

Мета статті – здійснити комплексний аналіз ліричного наративу з позицій мультимодального підходу в американській поезії на матеріалі поетичного дискурсу Р. Фроста. Для виявлення сучасних тенденцій у творенні ліричних текстів окрему увагу зосереджено на дослідженні лінгвістичних, когнітивних і семіотичних засобів формування ліричного наративу, зокрема способів репрезентації суб’єктивного досвіду через взаємодію вербальних, візуальних, аудіальних і когнітивних компонентів поетичного тексту.

Для досягнення поставленої мети передбачено такі завдання: з'ясувати сутність поняття «ліричний наратив» у сучасній лінгвістичній парадигмі; схарактеризувати специфіку мультимодальності як основного механізму текстотворення; проаналізувати мовні засоби вираження ліричного суб'єкта; визначити роль концептуальної метафори як когнітивного інструмента структурування поетичного досвіду; виокремити базові тенденції розвитку сучасної американської поезії на матеріалі поетичного дискурсу Р. Фроста.

Теоретичний базис

Методологічною основою дослідження є комплекс взаємопов'язаних методів. Для цілісного осмислення ліричного наративу як багатовимірного явища застосовано семантичний, когнітивно-дискурсивний і комунікативно-прагматичний аналізи, а також метод філологічної інтерпретації. Допоміжними є прийоми лінгвостилістичного, концептуального та мультимодального аналізу, які уможливлюють виокремлення мовних, образних і композиційно-візуальних маркерів формування ліричного наративу.

Теоретичний базис розвідки становлять праці, в яких обґрунтовано наратологічну (Genette, 1997; Schmid, 2010), семіотичну (Barthes, 2007; Greimas, 1976), когнітивну (Lakoff & Johnson, 2008) і мультимодальну (Цапів & Ставенко, 2025) перспективи інтерпретації художнього тексту. У цій парадигмі ліричний наратив потрактовано як комунікативно-прагматичну структуру, що репрезентує суб'єктивний досвід ліричного «Я» через систему вербальних, образних і семіотичних ресурсів.

У межах сучасної лінгвонаратології наратив осмислюється як когнітивна модель упорядкування досвіду, у якій мовні структури корелюють із концептуальними (Batsevych, 2023). Поетичний дискурс, інтегруючи лінгвістичний, лінгвокогнітивний і лінгвопрагматичний плани, постає простором актуалізації ліричного наративу. У цьому сенсі мультимодальність розглянуто як систему знакових кодів, у межах якої взаємодіють вербальний, візуальний, аудіальний та концептуально-метафоричний рівні смислотворення.

Текстова модальність виконує функцію базової комунікативно-прагматичної категорії, що визначає способи репрезентації суб'єктивної оцінки, авторської інтенції та ліричного «Я». Вона формується внаслідок взаємодії граматичних, лексико-семантичних і стилістичних засобів, які забезпечують передавання авторської інтенції та емоційно-оцінного компонента (Pinchuk, 2025). Важливу роль відіграє категорія часу, що в поетичному тексті функціонує радше

як когнітивний механізм організації досвіду, ніж як суто темпоральний параметр.

Виклад основного матеріалу

В американській поезії XX–XXI ст. ліричний наратив постає віддзеркаленням трансформацій індивідуальної та колективної свідомості. Зазначені тенденції відображено в мовних, когнітивних і мультимодальних структурах поетичного тексту. На противагу традиційному сюжетному наративу, ліричний наратив відходить від лінійності та функціонує як фрагментована репрезентація внутрішнього досвіду суб'єкта, його емоційних станів, рефлексій і перцептивних практик.

У сучасному поетичному дискурсі ліричний наратив формується через взаємодію різних рівнів мовної організації, серед яких провідну роль відіграють лексико-семантичні, синтаксичні та стилістичні засоби, а також мультимодальні компоненти, як-от графічне оформлення тексту, ритмічна організація, візуальні паузи та просторове розташування рядків (Герасименко, 2021). Багатовимірність інтерпретації поетичного тексту забезпечується завдяки інтеграції вербального, візуального та когнітивного рівнів.

У межах ліричного наративу текстову модальність характеризує переважання імпліцитних форм авторської присутності: авторська свідомість не декларується прямо, а виявляється через систему образів, метафоричних перенесень, синтаксичних розривів і ритмічних повторів, що створює ефект багатоголосся та відкритості тексту до інтерпретації. У такому разі основне навантаження припадає на засоби експресивної лексики, анафоричні конструкції, еліпсис, а також графічні елементи, що формують візуальну семантику тексту.

У поетичному тексті мультимодальність розглянуто як складну знакову систему, в якій значення породжується взаємодією різних семіотичних ресурсів. Інтеграція візуального, аудіального та когнітивного рівнів уможливлює виявлення глибинних механізмів сенсотворення. Основним механізмом ліричного наративу є ліричне «Я» – суб'єкт мовлення, який функціонує як носій когнітивного досвіду. Ліричне «Я» може виражатися як експліцитно (займенники, дієслівні форми), так й імпліцитно (образні структури та асоціативні зв'язки).

Сучасна лінгвістика тлумачить ліричний наратив крізь призму текстової модальності як комунікативно-прагматичну категорію, що визначає способи репрезентації суб'єктивного досвіду в поетичному дискурсі. На відміну від класичного наративу, зорієнтованого на

відтворення подієвості, ліричний наратив зосереджено на внутрішньому переживанні, яке реалізується через взаємодію мовних, когнітивних і мультимодальних ресурсів. З огляду на це ліричний наратив потлумачено як процес когнітивного картографування внутрішнього світу суб'єкта, в якому переживання осмислюються через просторові, рухові та природні образи, формуючи багатовимірну семіотичну структуру поетичного тексту.

Текстова модальність у ліричному наративі формується внаслідок взаємодії граматичних, лексико-семантичних і стилістичних засобів, які забезпечують передавання авторської інтенції та суб'єктивної оцінки. Важливу роль відіграє категорія часу, що в поетичному тексті функціонує радше як когнітивний механізм організації досвіду, ніж як суто часовий параметр (Pinchuk, 2025). Часові форми можуть утрачати пряму дейктичну прив'язку та набувати узагальненого або символічного значення, що характерно для ліричного наративу, специфікою якого є його «подвійна комунікація» (Senchylo-Tatlilioglu, 2022). У такому типі комунікації реалізується авторська інтенція та формується внутрішній голос ліричного суб'єкта, у межах якого ліричне «Я» постає когнітивною структурою, що організовує сенс тексту.

Результати аналізу поезії Р. Фроста засвідчили, що ліричний наратив уможливлюється завдяки поєднанню ритмічної організації, повторів і метафоричних структур. Анафоричні конструкції, інтонаційні акценти та візуальне членування рядків створюють ефект динамічного розгортання внутрішнього голосу, в якому ліричне «Я» постає носієм колективного досвіду, що поєднує індивідуальне та соціальне.

Концептуальні метафори також формують когнітивний вимір ліричного наративу автора (Lakoff & Johnson, 2008). Абстрактні поняття, як-от час, пам'ять та ідентичність, передаються через конкретні образи, що забезпечує їхню інтерпретаційну відкритість. У поетичному дискурсі Р. Фроста ліричний наратив є складною комунікативно-когнітивною структурою, в якій текстова модальність, мовні засоби та мультимодальні елементи функціонують у тісній взаємодії. Крізь цю призму поет передає індивідуальний досвід, залишаючи читачеві простір для власної інтерпретації (табл. 1).

Таблиця 1

Аналіз інтерпретації ліричного наративу в поезії Р. Фроста

Рівень аналізу	Характеристика	Приклади / інтерпретація
Лексичний рівень	Домінантні лексеми	woods, snow, night, fire, ice, promises, sleep – формують семантичне поле природного й екзистенційного
Лексичний рівень	Повтори	Анафоричний повтор I (Acquainted with the Night), рефрен And miles to go before I sleep
Лексичний рівень	Семантичні поля	Природа (woods, lake, snow), екзистенція (sleep, promises), емоції (desire, hate, ice)
Метафоричний рівень	Концептуальні метафори	LIFE IS A JOURNEY (miles to go); LIFE IS DUTY (promises to keep); EMOTIONS ARE ELEMENTS (fire / ice)
Метафоричний рівень	Функція метафори	Метафора структурує досвід і переводить конкретне (природа) в абстрактне (життя, обов’язок, смерть)
Синтаксис	Тип речень	Прості, ритмічно організовані конструкції
Синтаксис	Фрагментація	Різка фрагментація відсутня; наявні ритмічні паузи та синтаксичні повтори
Синтаксис	Особливості	Анафора (I have…), паралелізм, повтори – створюють ефект внутрішнього монологу
Мультимодальність	Візуальна структура	Чітка строфіка, симетрія, повторюваність рядків
Мультимодальність	Паузи	Рядкові розриви виконують функцію когнітивних пауз (осмислення)
Мультимодальність	Графіка	Мінімалістична, але організована структура підсилює ритмічність і сприйняття
Мультимодальність	Аудіальний компонент	Ритм, алітерації (sweep of easy wind and downy flake) – створюють акустичний образ

Наративність	Тип наративу	Ліричний наратив (несюжетний)
Наративність	Наявність «історії»	Подієвість мінімізовано (зупинка в лісі, прогулянка містом), однак класичний сюжет редукується до медитації
Наративність	Тип мислення	Потік свідомості, рефлексія, внутрішній монолог
Наративність	Динаміка	Від споглядання – до екзистенційного усвідомлення (обов'язок, життя, смерть)

Джерело: розроблено автором

Завдяки взаємодії лексичних, метафоричних, синтаксичних і мультимодальних засобів у поезії Р. Фроста ліричний наратив реалізує класичну модель переходу від зовнішнього опису до внутрішнього осмислення, формуючи когнітивно-емоційний простір, в якому читач реконструює досвід ліричного «Я».

Такий підхід підтверджує, що навіть у модерністській поезії ліричний наратив функціонує як прототип сучасного мультимодального поетичного мислення, в якому значення виникає не лише через слова, а й через їхню структурну, візуальну та концептуальну взаємодію (табл. 2).

Таблиця 2

Структурований лінгвостилістичний аналіз ліричного наративу в поезії Р. Фроста

Рівень	**Аналіз**	**Приклади / пояснення**
Лексичний рівень	Домінують лексеми, пов'язані з життєвим шляхом, навчанням, природою, тілесністю	Поля: TRANSFORMATION (fire, form, cast, learn, age); NATURE (woods, snow, leaves)
Метафоричний рівень	Центральна метафора: LIFE IS A JOURNEY / LIFE IS TRANSFORMATION. Також: LIFE IS LOSS	I gave up fire for form – LIFE IS LOSS OF ORIGINAL ENERGY FOR SOCIAL FORMATION
Синтаксис	Переважають довгі парцельовані конструкції, паралельні структури, анафори (I have…)	Анафора: I have wended / I have climbed / I have come. Паралелізм створює ефект медитативного руху
Мультимодальність	Візуальна організація вірша створює ефект повільного	Короткі рядки – ритм кроків / руху; розриви рядків –

	руху та осінньої «розсипаності» досвіду	«дихання» тексту; перелік образів
Наративність	Текст є напівнаративним ліричним потоком: наявний рух (подорож, досвід, спостереження)	Простежено мікроісторію: рух через природу – спостереження – філософський висновок

Джерело: розроблено автором

Як засвідчують дані таблиці 2, у ліричному наративі Р. Фроста майже відсутні експліцитні маркери розгорнутого психологізму. Мовиться, зокрема, про пряме відтворення внутрішнього мовлення ліричного суб'єкта у складі ментальних реплік або розлогих інтроспективних фрагментів. Натомість імпліцитний психологізм є основним змістотворчим механізмом поетичного тексту й реалізується насамперед через систему образно-асоціативних структур, в яких експресивна лексика, синтаксичні повтори, інверсії та риторичні конструкції забезпечують опосередкований доступ до внутрішнього стану суб'єкта.

Ліричний дискурс у такому разі організовано навколо свідомої інтенції автора до редукції прямих оцінок і висування на перший план персонажної (ліричної) модальності, тоді як авторська позиція залишається імпліцитною та опосередкованою природними, просторовими й часовими образами. У цьому контексті ліричне «Я» постає точкою сприйняття, через яку структурується досвід взаємодії людини зі світом природи.

Прикметно, що читач має справу не з внутрішнім монологом у його чистому вигляді, а з опосередкованою проєкцією такого монологу. З огляду на це йдеться про дії, рухи, спостереження й образні трансформації, у межах яких мотиваційна сфера ліричного суб'єкта не артикулюється безпосередньо, а реконструюється через семантику природи (woods, snow, leaves, hill), тілесності та руху. Отже, психологічний зміст постає як ефект інтерпретації, а не як експліцитно задана структура.

У поезії Р. Фроста ліричний наратив має нелінійний, медитативний характер і вибудовується за принципом асоціативного розгортання образів. Подієвість у традиційному розумінні зведено до мінімуму; домінантною натомість виступає феноменологічна послідовність сприйняття, у межах якої зовнішній світ (передусім природа) функціонує як еквівалент внутрішніх станів ліричного

суб’єкта. Це зумовлює специфічну форму ліричного потоку, у якому сюжетність поступається місцем екзистенційній рефлексії.

Результативний аналіз засобів вираження ліричного «Я» у поетичному дискурсі Р. Фроста дозволив зробити висновок про його багаторівневу організацію. На експліцитному рівні воно реалізується через форми першої особи, дієслівні конструкції руху та сприйняття, а також синтаксичні повтори, які формують ефект безперервного досвіду. На імпліцитному рівні ліричне «Я» закодовано через метафоричні та метонімічні моделі, емотивно навантажену лексику, алегорію природного циклу, риторичні запитання та синтаксичну фрагментацію. У сукупності зазначені мультимодальні проєкції створюють ефект внутрішньої напруги без прямої вербалізації психічних процесів.

Модерністський ліричний наратив Р. Фроста виникає у формі мультимодальної структури імпліцитного психологізму, в якій внутрішній стан суб’єкта не описується, а оприявнюється через взаємодію мовних, образних та ритміко-візуальних компонентів тексту.

Наукова новизна

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в роботі вперше запропоновано комплексний мультидисциплінарний підхід до аналізу ліричного наративу в поетичному дискурсі Р. Фроста, який поєднує засади лінгвонаратології, когнітивної семантики, теорії дискурсу та мультимодальних студій. На відміну від традиційних інтерпретацій поезії Р. Фроста, спрямованих переважно на тематичний або біографічний аналіз, у цій розвідці ліричний наратив осмислено як когнітивно-дискурсивну структуру імпліцитного психологізму, що формується через взаємодію вербальних, концептуально-метафоричних, ритміко-інтонаційних і візуально-графічних компонентів тексту.

Уперше виокремлено й систематизовано лінгвостилістичні маркери ліричного наративу Р. Фроста, серед яких ключову роль відіграють анафоричні конструкції, паралелізм, повтори (I have…, …I sleep), концептуальні метафори LIFE IS A JOURNEY, LIFE IS DUTY, EMOTIONS ARE ELEMENTS, а також алегорично-природні образи (woods, snow, fire, ice). Доведено, що такі компоненти функціонують у єдиному поліфонічному цілому, забезпечуючи перехід від зовнішнього (природного) опису до екзистенційного осмислення досвіду ліричного «Я».

Новим є також обґрунтування ліричного наративу як прототипу мультимодального поетичного мислення, у межах якого значення

породжується не лише вербальними засобами, а й структурно-візуальною та звуковою організацією тексту. Запропонована інтерпретаційна модель розширює уявлення про комунікативно-прагматичну природу поетичного дискурсу та поглиблює наукові підходи до вивчення імпліцитного психологізму в модерністській і сучасній американській поезії.

Висновки

Здійснене дослідження засвідчило, що ліричний наратив у сучасній американській поезії, зокрема в поетичному дискурсі Р. Фроста, є складною багаторівневою системою імпліцитного психологізму, альтернативною щодо розгорнутої експліцитної репрезентації внутрішнього мовлення суб'єкта. Завдяки використанню образних структур, синтаксичних повторів, метафоричних перенесень та ритміко-інтонаційної організації тексту реалізується психологічний зміст наративу.

Ліричне «Я» стає когнітивною точкою сприйняття, через яку структурується досвід взаємодії людини з природою та екзистенційним простором. Його внутрішній стан не описується прямо, а реконструюється через систему природних образів, руху, спостереження та асоціативного мислення, що формує ефект опосередкованої суб'єктивності. У межах ліричного наративу домінує медитативно-феноменологічний тип організації тексту, в якому подієвість заступає процес осмислення досвіду.

Мультимодальний характер поетичного тексту виявляється у взаємодії вербального, візуального та аудіального рівнів, на яких графічна організація рядків, ритм, повтори та паузи виконують змістотворчу функцію. У поєднанні з концептуальною метафорою це формує складну когнітивну модель, у межах якої поетичний досвід інтерпретується як процес концептуалізації життя, часу й емоційних станів.

Таким чином, ліричний наратив у модерністській і сучасній американській поезії постає як мультимодальна когнітивно-дискурсивна структура, що забезпечує імпліцитний вираз суб'єктивності й формує багатовимірний художній простір змісту, в якому взаємодіють мовні, семіотичні та концептуальні рівні тексту.

Перспективним напрямом подальших досліджень є аналіз комунікативно-прагматичних стратегій інтимізації та відчуження ліричного «Я» в американській поезії, а також зіставне вивчення мультимодальних механізмів реалізації ліричного наративу в поезії різних національних літератур.

Література

Бєлєхова, Л. І., & Цапів, А. О. (2021). Ліричний наратив: міф чи реальність? *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Германістика та міжкультурна комунікація*, (2), 7–13. https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426-2021-2-1

Герасименко, О. Ю. (2021). Потрактування «дискурсу» та його характеристика у лінгвістичній думці. *Інтелект, особистість, цивілізація*, 1 (22), 30–39. https://doi.org/10.33274/2079-4835-2021-22-2-30-39

Савчук, Р. І. (2021). Лінгвонаративні техніки візуалізації оповідної реальності. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*, 49 (1), 168–171. https://doi.org/10.32841/2409-1154.2021.49-1.41

Цапів, А. О., & Ставенко, О. В. (2025). Мультимодальне конструювання етнокультурних смислів в австралійських художніх наративах для дітей. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Германістика та міжкультурна комунікація»*, (1), 33–42. https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2025-1-5

Barthes, R. (2007). *Criticism and Truth*. London: Continuum.

Batsevych, F. (2023). Лінгвонаратологія в Україні: сучасний стан і перспективи. *Studia Ukrainica Posnaniensia*, 11 (1), 11–27. https://doi.org/10.14746/sup.2023.11.1.01.

Genette, G. (1997). *Palimpsests: Literature in the Second Degree*. Lincoln: University of Nebraska Press.

Greimas, A. J. (1976). Pour une théorie des modalités. *Langages*, (43), 90–107.

Lakoff, G., & Johnson, M. (2008). *Metaphors We Live By*. Chicago: University of Chicago Press.

Pinchuk, Y. (2025). Comparative Analysis of Career Strategies of Opera Singers in European and American Cultural Institutions. *Актуальні питання гуманітарних наук*, (93), 105–112. https://doi.org/10.24919/2308-4863/93-2-16

Schmid, W. (2010). Narratology: An Introduction. Berlin: Walter de Gruyter.

Senchylo-Tatlilioglu, N. (2022). Female Characters in Lesya Ukrainka's and Suad Derviş's Stories. *Scientific Journal of Polonia University*, 53 (4), 119–128. https://doi.org/10.23856/5314

References

Bieliekhova, L. I., & Tsapiv, A. O. (2021). Lirychnyi naratyv: mif chy realnist? [Lyrical narrative: myth or reality?]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriia: Hermanistyka ta mizhkulturna komunikatsiia*, (2), 7–13. https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426-2021-2-1 (in Ukrainian).

Herasymenko, O. Yu. (2021). Potraktuvannia «dyskursu» ta yoho kharakterystyka u linhvistychnii dumtsi [Interpretation of "discourse" and its characterisation in linguistic thought]. *Intelekt, osobystist, tsyvilizatsiia*, 1 (22), 30–39. https://doi.org/10.33274/2079-4835-2021-22-2-30-39 (in Ukrainian).

Savchuk, R. I. (2021). Linhvonaratyvni tekhniky vizualizatsii opovidnoi realnosti [Linguonarrative techniques of visualisation of narrative reality]. *Naukovyi visnyk*

Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia: Filolohiia, 49 (1), 168–171. https://doi.org/10.32841/2409-1154.2021.49-1.41 (in Ukrainian).

Tsapiv, A. O., & Stavenko, O. V. (2025). Multymodalne konstruiuvannia etnokulturnykh smysliv v avstraliiskykh khudozhnikh naratyvakh dlia ditei [Multimodal construction of ethnocultural meanings in Australian artistic narratives for children]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriia «Hermanistyka ta mizhkulturna komunikatsiia»*, (1), 33–42. https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2025-1-5 (in Ukrainian).

Barthes, R. (2007). *Criticism and Truth*. London: Continuum (in English).

Batsevych, F. (2023). Linhvonaratolohiia v Ukraini: suchasnyi stan i perspektyvy [Linguonarratology in Ukraine: current state and prospects]. *Studia Ukrainica Posnaniensia*, 11 (1), 11–27 (in Ukrainian).

Genette, G. (1997). *Palimpsests: Literature in the Second Degree*. Lincoln: University of Nebraska Press (in English).

Greimas, A. J. (1976). Pour une théorie des modalités [Towards a theory of modalities]. *Langages*, (43), 90–107 (in French).

Lakoff, G., & Johnson, M. (2008). *Metaphors We Live By*. Chicago: University of Chicago Press (in English).

Pinchuk, Y. (2025). Comparative Analysis of Career Strategies of Opera Singers in European and American Cultural Institutions. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, (93), 105–112. https://doi.org/10.24919/2308-4863/93-2-16 (in English).

Schmid, W. (2010). *Narratology: An Introduction*. Berlin: Walter de Gruyter (in English).

Senchylo-Tatlilioglu, N. (2022). Female Characters in Lesya Ukrainka's and Suad Derviş's Stories. *Scientific Journal of Polonia University*, 53 (4), 119–128. https://doi.org/10.23856/5314 (in English).

Vitalii Magmet. Lyrical Narrative from the Standpoint of a Multimodal Approach in the Poetry of R. Frost. The article presents a comprehensive analysis of the lyrical narrative in contemporary American poetry from the standpoint of the multimodal approach, with R. Frost's poetic discourse as the principal material. Drawing on the works of contemporary Ukrainian and foreign scholars and proceeding from a comprehensive interpretation of the concepts of "discourse," "poetic discourse," and the "lyrical I," the study identifies the specific features of the lyrical narrative as an integrative category that combines the cognitive, semiotic, and linguistic parameters of a text. In contemporary literature, the means of expressing the lyrical narrative may unfold both explicitly (specifically, through the mosaic patterning of first-person personal and possessive pronouns, verb forms, and syntactic constructions) and implicitly (through metaphoric and metonymic models, emotively marked lexis, repetitions, antitheses, epithets, and other stylistic devices). The **aim** of the article is to provide a comprehensive analysis of the mechanisms underlying the formation of the lyrical narrative in contemporary American poetry and in the poetic discourse of R. Frost from the perspectives of the multimodal and cognitive-discursive approaches; a separate focus is placed on the ways in which the lyrical "I" is represented through the interaction of verbal, visual, auditory, and conceptual-metaphorical means. **Methods.** The analysis is grounded in a study of the functioning of textual modality within the structure of the lyrical narrative. Textual modality is

characterised along both the grammatical and the communicative-pragmatic dimensions. The methodological toolkit includes semantic, cognitive-discursive and communicative-pragmatic analyses, the method of philological interpretation, as well as techniques of linguo-stylistic and multimodal analysis. Such an approach has ensured the integrity of text formation, with an emphasis on the semantic, cognitive-discursive, and communicative-pragmatic aspects of the philological interpretation of the text. **Results.** The study demonstrates that, within the framework of the multimodal approach, the lyrical narrative emerges as a polyphonic system. Such an integrated structure combines verbal and nonverbal codes, which makes possible the dynamics of multidimensional artistic content. The findings reveal that authorial modality in R. Frost's lyrical narrative is, for the most part, implicit in nature, whereas it is the modality of the lyrical subject that comes to the fore, shaping the interpretive field of the text. The lyrical "I" emerges as a cognitive point of perception through which the experience of human interaction with nature and existential space is structured. In contemporary American poetry, the lyrical narrative is characterised by dynamism, fragmentariness, and cognitive density. **Conclusions.** The proposed comprehensive, multidisciplinary analysis, employing the multimodal approach, opens new prospects for the investigation of the linguistic mechanisms through which artistic meaning is formed within the lyrical discourse.

Key words: lyrical narrative, multimodal approach, poetic discourse, lyrical "I", textual modality, conceptual metaphor, implicit psychologism, R. Frost's poetry.

Магмет Віталій Володимирович – аспірант кафедри англійської філології та світової літератури імені професора Олега Мішукова Херсонського державного університету, *https://orcid.org/0009-0009-9282-7374*

Отримано: 10.04.2026
Прорезензовано: 25.04.2026
Опубліковано: 22.05.2026